

A Magyar Köztársaság nevében!

A Pécsi Ítéltábla Pécsett, a 2008. évi szeptember hó 23. napján megtartott nyilvános tárgyalás alapján meghozta a következő

í t é l e t e t:

A másodfokú bíróság az emberölés büntettének kísérlete miatt **a vádlott** ellen indult büntetőügyben a Baranya Megyei Bíróság 7.B.289/2007/17. számú ítéletét az alábbiak szerint változtatja meg:

- a vádlottal szemben kiszabott főbüntetés tartamát 3 (három) év 6 (hat) hónap börtönre, a közügyektől eltiltás mellékbüntetés tartamát 4 (négy) évre enyhíti;
- a bűnjelekre vonatkozó rendelkezést akként változtatja meg, hogy mellőzi a 3 db anyagminta megsemmisítését és azokat az iratok mellékleteként rendeli kezelni.

Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

A kiszabott szabadságvesztésbe beszámít a 2007. október 25. napjától a mai napig előzetes fogvatartásban töltött idő.

Kötelezi a vádlottat a másodfokú eljárásban felmerült 133.140 (százharmincháromezer-száznegyven) forint bűnügyi költség megfizetésére.

Felhívja az elsőfokú bíróságot összbüntetési eljárás lefolytatására.

I n d o k o l á s

A Baranya Megyei Bíróság a vádlottbűnösségét emberölés büntettének kísérletében állapította meg, ezért őt 5 év 6 hónap börtönre és 7 év közügyektől eltiltásra ítélte.

Rendelkezett az előzetes fogvatartásban töltött idő beszámításáról. A bűnjelek közül az elkövetéshez eszközül használt kés elkobozásáról, a többi bűnjel kiadásáról, az anyagminták megsemmisítéséről rendelkezett, továbbá kötelezte a vádlottat a bűnügyi költség megfizetésére.

Az elsőfokú bíróság ítélete ellen a vádlott és védője felmentés végett jelentett be fellebbezést.

A Pécsi Fellebbviteli Főügyészség átiratában bizonyítás felvételére, az elmeszakértői vélemény kiegészítésének elrendelésére, majd a nyilvános tárgyaláson jelen lévő képviselője az elsőfokú ítélet helybenhagyására tett indítványt.

A vádlott a tárgyaláson felmentésre irányuló fellebbezését enyhítés végett tartotta fenn.

A másodfokú bíróság a bejelentett fellebbezések közül a vádlott fellebbezését találta alaposnak.

Az ítélőtábla a jogorvoslattal megtámadott határozatot a Be.348.§ (1) bekezdése alapján a megelőző bírósági eljárással együtt bírálta felül.

Ennek keretében észlelte, hogy az elsőfokú bíróság nem foglalkozott a vádlott beszámítási képességét vizsgáló elmeszakértői véleménynek és a vádlott korábbi büntetőügyeiben szereplő szakvélemények ellentétes adataival.

Az eljárás nyomozati szakaszában kirendelt **1.számú** és **2.számú** szakértők véleménye szerint a vádlott nem szenved a beszámítási képességét kizáró vagy korlátozó kóros elmeállapotban, és személyiségzavara sem értékelhető a beszámítási képességét kizáró vagy korlátozó tényezőként. A szakértők nem vették figyelembe a vádlott korábbi ügyeiben keletkezett elmeszakértői vélemények adatait, amelyek ellentétesek a jelen ügyben tett megállapítással.

Korábban a Nagykanizsai Városi Bíróság 2.B.219/2006. számú ügyében (2004. november 30. napján) adott szakvélemény szerint a vádlottat személyiségzavara enyhe fokban korlátozta cselekménye társadalomra veszélyességének felismerésében. A Zalaegerszegi Városi Bíróság 17.B.268/2004. számú ügyében (2004. január hó 6. napján) adott szakvélemény szerint a vádlott személyiségfejlődési zavara közép-súlyos fokban korlátozta beszámítási képességét. A Zalaegerszegi Városi Bíróság 17.B.404/2005. számú büntetőügyében 2003. február 10. napján kelt szakvélemény szerint a vádlott személyiségzavara enyhe fokban, a 2005. május 17. napján kelt szakvélemény értelmében súlyos személyiségzavara súlyos fokban korlátozta a beszámítási képességét.

A fenti ellentmondásos megállapítások tisztázása végett a másodfokú bíróság bizonyítást rendelt el, melynek keretében a vádlott elmeállapotának megvizsgálására az Igazságügyi Szakértői és Kutató Intézetek Kaposvári Intézetét rendelte ki.

A másodfokú bíróság a **3.számú** és **4.számú szakértők** által előterjesztett elmeszakértői vélemény alapján - figyelemmel a Be.352.§ (1) bekezdésének a) pontjára - az elsőfokú bíróság által megállapított tényállást az alábbiak szerint egészítette ki:

A vádlott személyiségzavarban szenved. Egyenetlen, sodródó életvezetés, állhatatlanság, labilis érzelmi, indulati élet, kiegyensúlyozatlan személyközi kapcsolatok, alkalmazkodási nehézség, a feszültségtűrés elégtelensége jellemzik. Kialakult helyzetéért kizárólag másokat hibáztat, abban önrészséget nem vállal, problémái megoldását másoktól várja. Személyiségzavarához italozó életmód társul, amely kiegyensúlyozatlan személyiségvonásait, elégtelen indulatkezelését kedvezőtlenül befolyásolja. Személyiségzavara cselekménye elkövetésének idején is fennállt, azonban nem jelent olyan kóros elmeállapotot, amely korlátozná vagy kizárná a vádlott beszámítási képességét.

A másodfokú eljárásban eljáró elmeszakértők tehát a korábbi ellentétes adatokat is értékelték, megerősítve a nyomozás során eljáró elmeszakértők által tett megállapításokat.

A másodfokú bíróság a vádlott erkölcsi bizonyítványa, valamint a beszerzett iratok tartalma alapján az elsőfokú bíróság által megállapított tényállást a vádlott előéleti adatait érintően a továbbiakkal egészítette ki, illetve helyesbítette:

A Nagykanizsai Városi Bíróság 5.B.128/2003/6. számú ítéletével a vádlottal szemben kiszabott 1 év 8 hónapi börtönbüntetést helyesen 4 évi próbaidőre függesztette fel.

A Nagykanizsai Városi Bíróság a vádlottat helyesen a *2.B.219/2006/34.* számú ítéletével, amely a Zala Megyei Bíróság, mint másodfokú bíróság Bf.433/2007/4. számú ítélete folytán 2007. november 9. napján emelkedett jogerőre, 2 rb. garázdaság vétsége és rongálás vétsége miatt halmazati büntetésül 30.000 forint pénzbüntetésre ítélte. Megszüntette a Zalaegerszegi Városi Bíróság 17.B.404/2005/3. számú ítéletével alkalmazott próbára bocsátást.

A Pécsi Városi Bíróság a vádlottat a 2008. április 24. napján kelt 12.B.1222/2007/29. számú ítéletével, amely a Baranya Megyei Bíróság 2.Bf.203/2008. számú ítélete folytán 2008. szeptember 18. napján emelkedett jogerőre, hivatalos személy elleni erőszak büntette miatt 3 hónap börtönbüntetésre ítélte. Egyben elrendelte a Nagykanizsai Városi Bíróság 5.B.128/2003/6. számú ítéletével kiszabott 1 év 8 hónap, valamint a Zalaegerszegi Városi Bíróság

17.B.268/2004/3. számú ítéletével kiszabott 1 év 6 hónap felfüggesztett szabadságvesztések végrehajtását.

A fenti kiegészítésekkel, illetve helyesbítésekkel az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás mentessé vált a Be.351.§ (2) bekezdésében felsorolt megalapozatlansági hibáktól és hiányosságoktól, így az a Be.352.§ (2) bekezdése alapján irányadó volt a fellebbezési eljárásban is.

Az elsőfokú bíróság a bizonyítási eljárást a perrendi szabályok betartásával folytatta le, az ügy helyes megítéléséhez szükséges részleteket feltárta, ténymegállapításait kellően megindokolta.

A tényállást a vádlott tagadásával szemben helyesen alapította a **sértettnek** az egyéb bizonyítékokkal megerősített előadására. Az ügyben objektív bizonyítékként állt rendelkezésre az elkövetéshez eszközül használt kés, amelyen az esetet nyomban követő lefoglalása után a sértett vérmintáját azonosították. Ezen túlmenően a vádlott több ruhaneműjén, így dzsekijén, szabadidő nadrágján, illetve több, tőle lefoglalt ingóságon, így a reklámszatyron és a borospalackon is olyan vérszennyeződést mutattak ki, amelynek DNS profilja megegyezett a sértett nyálmintájából kimutatott DNS profillal. Az elsőfokú bíróság a hemogenetikai szakértői vélemény alapján helytállóan állapította meg, hogy a vizsgált vérszennyeződések a sértettől származtak. A **sértett** a cselekményt követő éjszaka a vádlottban ismerte fel támadóját; ezt az állítását az eljárás folyamán mindvégig határozottan fenntartotta. A sértett előadását a cselekmény helyszínére, lefolyására nézve két szemtanú, **1.számú** és **2.számú tanú** erősítette meg. A két személy alátámasztotta a sértett vallomását, mely szerint a cselekményt elkövető személy késsel támadt a sértetre.

A vádlott a nyilvános tárgyaláson utolsó szó jogán tett nyilatkozatában már nem vitatta a cselekmény elkövetését, védekezése szerint azonban a sértettet nem akarta megölni, amit - előadása szerint - igazol az a körülmény, hogy mindössze nyolc napon belül gyógyuló sérülést okozott neki.

A védelmi perorvoslat az elsőfokú bíróság bizonyítékértékelő tevékenységét sérelmezte. A tényállás megalapozottsága és az indokolási kötelezettség teljesítése folytán azonban e perorvoslat - eljárásjogi tilalmazottsága folytán - sem vezethetett eredményre.

A kiegészített és helyesbített tényállásból az elsőfokú bíróság helyesen következtetett a vádlott büntetőjogi felelősségére, és cselekményének minősítése is megfelel az anyagi büntető jogszabályoknak.

A vádlott az elkövetéshez 20 cm pengehosszúságú kést használt, azzal több alkalommal a sértett feje, illetve felső teste irányába végzett szúrómozdulatot; a szúrások a sértett védekezése folytán okoztak könnyű, nyolc napon belül gyógyuló sérüléseket. Az alkalmazott eszköz, a célba vett életfontosságú szerveket rejtő

testtájék, továbbá a vádlott ölésre utaló kijelentései alapján a vádlottnak számolnia kellett halálos sérülés okozásának lehetőségével, ez az eredmény a sértett hathatós védekezésének köszönhetően maradt el csupán.

Az elkövetés körülményeiből, a szúrások számából, az okozott sérülések jellegéből azonban nem vonható megalapozott következtetés a vádlottnak az elsőfokú bíróság által megállapított egyenes ölési szándékára. A tárgyi tényezők alapján mindössze az állítható bizonyossággal, hogy a vádlott a halálos sérülés lehetősége iránt közömbös maradt, azzal nem törődött. Erre utalt a vádlottnak a cselekmény után tanúsított magatartása is: amint a közelben lakó **2.számú tanú** felszólította cselekménye abbahagyására, nyomban felhagyott a további támadással és távozott a helyszínről.

Az elsőfokú bíróság alapvetően helyesen tárta fel a büntetés kiszabásánál irányadó körülményeket, azok mindössze az alábbi kiegészítésre szorulnak; a vádlott terhére további súlyosító körülmény, hogy ittas állapotban valósította meg a cselekményét, mankóval közlekedő mozgássérült sértett sérelmére. Nyomatékos enyhítő körülmény, hogy a cselekmény kísérleti szakban maradt. Ennek kapcsán nem hagyható figyelmen kívül, hogy a kísérlet távoli volt, hiszen a sértett mindössze nyolc napon belül gyógyuló sérüléseket szenvedett el.

A másodfokú bíróság álláspontja szerint a cselekmény kísérleti szakára, valamint az elszenvedett sérülés gyógytartamára figyelemmel az elsőfokú bíróság eltúlzott tartamú fő- és mellékbüntetést szabott ki a vádlottal szemben. Ezért a másodfokú bíróság a Btk.87.§ (1) és (2) bekezdésének b) pontja alapján az enyhítő szakasz alkalmazásával a főbüntetés tartamát 3 év 6 hónapra enyhítette. Ezzel arányban állóan a közügyektől eltiltást is mérsékelte.

Az elsőfokú bíróság helytelenül határozott a nyomozás során rögzített, tárgyi bizonyítási eszközök közé tartozó 3 db anyagminta (vérminták és földminta) megsemmisítésének elrendelésekor.

A Be.115.§ (1) bekezdése szerint tárgyi bizonyítási eszköz minden olyan tárgy (dolog), amely a bizonyítandó tény bizonyítására alkalmas, így különösen az, amely a bűncselekmény elkövetésének nyomait hordozza. A (2) bekezdés szerint tárgyi bizonyítási eszköz az irat, a rajz, és minden olyan tárgy, amely műszaki, vegyi vagy más eljárással adatot rögzít. A 116.§ (2) bekezdése szerint az okiratra vonatkozó rendelkezések irányadók az olyan tárgyra is, amely valamely tény, adat valóságának, esemény megtörténtének igazolása céljából a 115.§ (2) bekezdése szerint készült.

A fenti szabályokra figyelemmel az anyagmaradványokat rögzítő tárgyi bizonyítási eszközök nem semmisíthetők meg, ezért a másodfokú bíróság azoknak a büntetőügy iratai mellékleteként való kezeléséről rendelkezett.

A kifejtettekre tekintettel a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság jogorvoslással megtámadott határozatát a büntetést kiszabó, valamint a bűnjelekre vonatkozó részében a Be.372.§ (1) bekezdése alapján megváltoztatta, míg egyéb törvényszerű rendelkezéseit a Be.371.§ (1) bekezdése alapján helybenhagyta.

A Btk.99.§ (1) bekezdése alapján rendelkezett az előzetes fogvatartásban töltött idő továbbmenő beszámításáról.

A vádlott a Be.381.§ (1) bekezdése alapján köteles a másodfokú eljárás során felmerült bűnügyi költség viselésére.

A másodfokú bíróság a jelen ügyben és a Pécsi Városi Bíróság 12.B.1222/2007/29. számú ügyében kiszabott 3 hónapi szabadságvesztés vonatkozásában a Btk.92.§ (1) bekezdése alapján elrendelte összbüntetési eljárás lefolytatását, amelyet a Be.574.§ (1) bekezdésének második mondatára figyelemmel a megyei bíróságnak kell lefolytatnia.

P é c s, 2008. szeptember 23.

Dr.Makai Lajos s.k. a tanács elnöke, Dr.Halász Etelka s.k. előadó bíró, Dr.Tóth Sándor s.k. bíró

A Baranya Megyei Bíróság 7.B.289/2007/17. számú ítélete a Pécsi Ítéltábla Bf.I.10/2008/21. számú ítélete folytán 2008. szeptember 23. napján jogerőre emelkedett és végrehajthatóvá vált.

.Makai Lajos s.k.
a tanács elnöke